

خدا خودش را در مسیح در وجود ما بنا می کند

پیام سه

خدا خودش را در مسیح در وجود ما بنا می کند

مطالعه متون مقدس: ۲ سموئیل ۷: ۱۲-۱۴؛ ۱ قرنتیا ۳: ۹؛

افسیان ۳: ۱۴-۲۱؛ متی ۱۳: ۳-۹، ۱۹-۲۳؛ مکاشفه ۲۱: ۳، ۲۲

۱. دوم سموئیل ۷: ۱۲-۱۴، پرده برداری از یک نبوت از طریق نمادشناسی است که به ما نشان می دهد که ما به خدا نیاز داریم تا مسیح را در ساختار نهادی ما بناسازی کند تا اینکه تمام وجودمان با مسیح بازسازی شود - متی ۱۶: ۱۸؛ افسسیان ۳: ۱۷:

آ. بناسازی ارگانیک کلیسا به عنوان بدن مسیح از طریق فرآیند سوخت و ساز روحانی، در واقع چیزی است که یهوه از راه نمادشناسی به داوود در ۲ سموئیل ۷: ۱۲-۱۴ نبوت کرد؛ فقط از طریق این فرآیند است که انسان ها می توانند به صورت پسران خدا دگرگون شوند و اینکه چیزی انسانی - بذر انسان - می تواند به چیزی الهی تبدیل شود - پسران خدا.

ب. برای اینکه بنای خدا واقع شود، ما باید مسیح ارگانیک و پنوماتیک را که همان روح حیات بخش به عنوان غذا، آشامیدنی و نفس روحانی ما است، دریافت، هضم و جذب کنیم - یوحنا ۶: ۵۱، ۵۷؛ ۷: ۳۷-۳۹؛ ۲۰: ۲۲:

۱. وقتی از مسیح «حالا» با خوردن، نوشیدن و تنفس او مسرت می بریم، یک فرآیند سوخت و سازی در درون ما اتفاق می افتد، و مسیح در وجود ما ساخته می شود - غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۲ قرنتیا ۲: ۱۵؛ فیلیپیان ۱: ۲۰-۲۱.
۲. اقتصاد خدا این است که خودش را در ما قرار دهد تا بتوانیم یک فرآیند سوخت و سازی از هضم و جذب روحانی را تجربه کنیم که یک تغییر تدریجی و نهادی در حیات تولید می کند - ۲ قرنتیا ۳: ۱۸.
۳. این فرآیند سوخت و سازی، دگرگونی است، و دگرگونی، همان بنا است - ر.ک. مکاشفه ۲۱: ۱۸؛ ۴: ۳.

۲. ایمانداران، که در مسیح با حیات خدا تولد تازه یافته اند، زراعت خدا، مزرعه ای در خلقت نوین خدا هستند برای رویانیدن مسیح تا مصالح نفیس برای بنای خدا تولید شود - ۱ قرنتیا ۳: ۹:

- آ. بر طبق کتاب مقدس، رشد مساوی است با بنا. این توسط رشد بذر الهی حیات در درون ما رخ می دهد - ۱ یوحنا ۳: ۹؛ کولسیان ۲: ۱۹؛ افسسیان ۴: ۱۵-۱۶.
- ب. افسسیان ۳: ۱۷ آشکار می کند که خدای سه یکتا به درون ما آمده است تا کار بناسازی را با خودش به عنوان عنصر و همچنین با چیزی از ما به عنوان مصالح انجام دهد.

پ. این با مثل برزگر در متی ۱۳ به تصویر کشیده شده است:

۱. خداوند خود را به عنوان بذر حیات در دل‌های انسان‌ها به عنوان خاک می‌کارد، تا در آنها رشد و زندگی کرده و از درون آنها ابراز گردد - آ. ۳.
۲. بذر در خاک کاشته می‌شود تا با مواد مغذی خاک رشد کند؛ در نتیجه، محصول، ترکیبی از عناصری هم از دانه و هم از خاک است - آ. ۲۳.
۳. ما در درونمان مواد مغذی خاصی داریم که توسط خدا به عنوان یک آماده سازی برای آمدن او به درون ما جهت رشد در ما آفریده شده است. خدا روح انسان را با مواد مغذی انسانی همراه با قلب انسان به عنوان خاک برای بذر الهی آفرید - ر. ک. ۱ پطرس ۳: ۴.

۴. سرعت رشد ما در حیات، نه به بذر الهی بلکه به تعداد مواد مغذی که به این دانه می‌دهیم بستگی دارد؛ هرچه مواد مغذی بیشتری تأمین کنیم، بذر سریعتر رشد می‌کند و بیشتر خواهد شکفت - مزامیر ۷۸: ۸؛ متی ۵: ۳، ۸: (آ) اگر در روان خود، در انسان طبیعی خود باقی بمانیم، هیچ مواد مغذی برای رشد بذر الهی وجود نخواهد داشت، ولی اگر در انسان درونی خود تقویت شویم و اگر به روح خود توجه کنیم و روحمان را بکار ببریم، مواد مغذی تأمین شده، و مسیح خانه خود را در دل‌های ما خواهد ساخت - افسسیان ۳: ۱۶-۱۷؛ رومیان ۸: ۶؛ ۱ تیموتائوس ۴: ۷؛ ر. ک. یهودا ۱۹.

(ب) اگر بخواهیم خداوند به عنوان بذر حیات در درون ما رشد کند تا مسرت کامل ما باشد، باید به طور مطلق به روی خداوند باز باشیم و با او همکاری کنیم تا به طور کامل به قلبمان رسیدگی نماییم - متی ۱۳: ۹-۳، ۱۹-۲۳.

۵. از یک سو، خدا ما را با خودش به عنوان عنصر تقویت می‌کند، و از سوی دیگر، ما مواد مغذی را تهیه می‌کنیم. از طریق این دو، خدا در مسیح بنای نهادی خود - بنای خانه خود - را در تمام وجود ما اجرا می‌کند.

۳. دعای آن رسول در افسسیان ۳ آشکار می‌کند که برای انجام اقتصاد جاودان خدا، ما به پدر نیاز داریم، که بر حسب غنای جلال خود، ما را از طریق روحش در انسان درونی خود با قدرت تقویت کند، تا مسیح خودش را در دل‌های ما بنا کرده، تمام وجودمان را اشغال کند، تا به تمام پری خدا پر شویم - آ. ۱۴-۱۹:

آ. گفتن اینکه ما باید با قدرت در انسان درونی تقویت شویم نشان می‌دهد که ما در انسان درونی نیستیم، و بیشتر در انسان بیرونی زندگی می‌کنیم - آ. ۱۶؛ ۱: ۱۹-۲۲؛ ۳: ۲۰.

ب. مسیح مایل است هر اتاق از قلب ما را اشغال کند:

خدا خودش را در مسیح در وجود ما بنا می کند

۱. عبارت «در دل‌های شما ساکن شود [خانه خود را بسازد]»، به یونانی فقط یک کلمه است، «کاتویکثو»، که در اصل به معنای مستقر شدن در یک اقامتگاه است، برای ساختن محل سکونت، و پیشوند این کلمه، کاتا، به معنای «پایین» است - آ. ۱۷.
۲. همانطور که مسیح خانه خود را در اعماق دل‌های ما می سازد، ما برای مزرعه خدا، در محبت ریشه کرده، و برای بنای خدا، در محبت استوار می گردیم - آ. ۱۷.
۳. همانطور که مسیح خانه خود را در دل‌های ما می سازد، ما قوی می شویم تا با همه مقدسین مسیح بی قیاس را که ابعادش ابعاد عالم است، درک کنیم - آ. ۱۸:
 - (آ) تجربه ما از مسیح در کلیسا باید سه بعدی مثل یک مکعب (عرض، طول، بلندی و عمق) بوده و نباید یک بعدی مثل یک خط باشد.
 - (ب) هم در مسکن و هم در معبد، قدس الاقداس یک مکعب بود - خروج ۲۶: ۲-۸؛ ۱ پادشاهان ۶: ۲۰.
 - (پ) عاقبت، اورشلیم نو، بنای خدا، یک مکعب جاودان، قدس الاقداس، دوازده هزار پرتاب تیر در سه بعد خواهد بود - مکاشفه ۲۱: ۱۶.
۴. مسیح که خانه خود را در دل‌های ما می سازد باعث می شود که ما به محبت مسیح که فوق از معرفت است عارف شویم، تا پر شویم تا تمامی پری خدای سه یکتا به جهت ابراز جمعی و جلال او - افسسیان ۳: ۱۹-۲۱؛ ر. ک. پیدایش ۲۴: ۴۷، ۵۳، ۶۱-۶۷.
۴. اگر دریابیم که خدا مایل است خودش را در مردم برگزیده اش قرار دهد، سپس هدف کار ما بخش کردن خدای بنا کننده و بنا شده به درون دیگران خواهد بود تا خدای سه یکتا خودش را در وجود آنها بنا کند - افسسیان ۳: ۱۷:
 - آ. مورد حیاتی در کار ما در بازیابی خداوند، بخش کردن خدای بنا کننده و بنا شده است - متی ۱۶: ۱۸؛ افسسیان ۲: ۲۱-۲۲؛ ۳: ۱۷.
 - ب. ما باید در کاری که برای خداوند انجام می دهیم تجدید نظر کنیم و بپرسیم چه مقدار از مسیح به عنوان تجسم خدای سه یکتا در کسانی که نزد خداوند آورده ایم نهاده شده است - غلاطیان ۴: ۱۹؛ کولسیان ۱: ۲۸.
 - پ. ما باید یک چیز را به عمل گذاریم - بخش کردن خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده به درون دیگران تا او خودش را در انسان درونی آنها بنا کند؛ باید دعا کنیم که خداوند به ما یاد دهد که به این طریق کار کنیم - ۲ قرن‌تیان ۱۳: ۱۴؛ ۱ قرن‌تیان ۳: ۹، ۱۰، ۱۲.
- ت. وقتی کلیسا را با خدای فرآیند و تکمیل شده بنا می کنیم، در واقع این ما نیستیم

که بنا می‌کنیم. بلکه خداست که از طریق ما بنا می‌کند، و از ما به عنوان وسیله ای برای توزیع و انتقال خود به دیگران استفاده می‌نماید - اعمال ۹: ۱۵؛ ۱ قرنطیان ۱۴: ۴؛ ۲ قرنطیان ۳: ۳-۶.

ث. همانطور که امروز برای خدا کار می‌کنیم، باید در بنای خدا - ساختار عنصر الهی در عنصر انسانی و عنصر انسانی در عنصر الهی - شرکت کنیم - یوحنا ۱۴: ۲۰؛ ۱۵: ۱۴؛ ۱۴: ۱؛ یوحنا ۴: ۱۵.

ج. همانطور که عنصر الهی در انسانیت ما ساخته می‌شود، ما در حیات و در طبیعت ولی نه در خدایی، به خدا تبدیل می‌شویم، و همانطور که عنصر انسانی در خدا ساخته می‌شود، خدا به انسان تبدیل می‌شود؛ این آن بنایی است که در عهد جدید آشکار شده است - افسسیان ۲: ۲۱؛ ۴: ۱۶.

چ. در بازیابی خداوند، کار ما باید بخشی از این ساختار متقابل باشد:

۱. اگر کار ما مربوط به این ساختار متقابل نباشد، پس در چشمان خدا کار ما مثل چوب، علف و گاه است - ۱ قرنطیان ۳: ۱۲.

۲. اگر کار ما جزء این ساختار متقابل باشد، خدا کار ما را به عنوان طلا، نقره و سنگ های نفیس تلقی می‌کند، که در اورشلیم نو تکمیل می‌شود - مکاشفه ۲: ۲۱، ۱۰-۱۱، ۱۸-۲۱.

ح. همانطور که تلاش می‌کنیم تا راه مقدر خدا را در چهار مرحله مولود ساختن، تغذیه کردن، بی‌عیب کردن، و بنا کردن اجرا کنیم، کار ما باید بر اساس خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده باشد، که خود را در مردم برگزیده اش بنا کرده و آنها را در خود بنا می‌کند.

خ. اگر خدای بنا کننده و بنا شده را به دیگران برای رشد آنها در حیات الهی بخش کنیم، در حال بنا سازی بدن مسیح خواهیم بود، که اورشلیم نو را تکمیل خواهد کرد - کولسیان ۲: ۱۹؛ افسسیان ۴: ۱۶-۱۵؛ مکاشفه ۲۱: ۱۰.

۵. عاقبت، خدای سه یکتا و انسانیت باز خرید شده به عنوان یک موجودیت - اورشلیم نو - آمیخته، یکپارچه، و بنا سازی می‌شود - آ. ۲، ۱۰:

آ. اورشلیم نو توسط اینکه خدا خودش را در انسان می‌سازد تا انسان را در حیات، در طبیعت و در ساختار مانند خدا کند، که خدا و انسان به یک موجودیت جمعی تبدیل شوند، بنا می‌شود - آ. ۱۸-۲۱.

ب. اورشلیم نو ترکیبی از الهیت و انسانیت است که به عنوان یک موجودیت با هم یکپارچه و آمیخته شده اند. تمام اجزاء دارای حیات، طبیعت و ساختار یکسان بوده و از این رو یک شخص جمعی هستند - آ. ۳، ۲۲:

۱. « خدا و انسان در هم / مسکنی مشترک اند / انسان، حاوی خدا، / خدا را ابراز کند - سرود ۹۷۲، بند ۹.

خدا خودش را در مسیح در وجود ما بنا می کند

۲. خدا و انسان، انسان و خدا با هم بنا می شوند و با هم یکپارچه و آمیخته می گردند؛ این تکمیل بنای خداست.
- پ. اورشلیم نو، ساختاری از خدا و انسان و انسان و خداست، که به صورت واحد ساخته شده اند - مکاشفه ۲۲: ۱۷؛ ۲۱: ۳، ۲۲:
۱. این الهیت است که در انسانیت ابراز می شود و انسانیت است که در الهیت جلال می یابد، با جلال الهی درخشنده که در انسانیت می درخشد - آ. ۱۱.
۲. این دو - الهیت و انسانیت - به محل سکونت متقابل تبدیل می شوند:
- (آ) آن که خدا اما انسان است در آن که انسان اما خداست ساکن است.
- (ب) آن که انسان اما خداست در آن که خدا اما انسان است ساکن است.
- ت. منزل متقابل حاصل از ساختار عنصر الهی به درون عنصر الهی و عنصر انسانی به درون عنصر الهی، مرکز و واقعیت عالم است - آ. ۱-۲، ۲۲: ر.ک. جامعه ۲: ۱.
- ث. «خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده، بر طبق خشنودی اراده اش و جهت بالاترین قصد در اقتصادش، خود را در مردم برگزیده اش و مردم برگزیده اش را در خود بنا می کند، تا در مسیح ساختاری داشته باشد به عنوان آمیختن الهیت و انسانیت که ارگانسیم او و بدن مسیح، به عنوان ابراز جاودان او و منزل متقابل برای خدای بازخرید کننده و انسان بازخرید شده باشد. تکامل نهایی این ساختمان معجزه آسای گنجینه، اورشلیم نو برای ابد خواهد بود» - کتیبه بر روی قبر ویتنس لی.